

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

IX. évf. 7. szám

2004. JÚLIUS

Áldott az asszonyok között

*Mentél, amerre húzódott az ösvény
Galileának napaszalta földjén.*

*És kivirágzott lépteid nyomán
A bokavérző Hegyes Tartomány.*

*A sziklák istenverte szurdokán
Tejarcú rózsát hajtott a bogáncs,*

*A kősziklából csorgó méz fakadt,
A ciszternákban élővíz patak.*

*S a porszemecskék, míg sarúdra lestek,
Tücsök módjára muzsikálni kezdtek.*

*Karjaid összefonva kebleden
Mentél s mosolyogtál édesdeden.*

*Mérhetetlenül mély volt és komoly
És mondhatatlan édes e mosoly.*

*Mentél. Fölötted a hallgatag égbolt.
A csepp angyalok, mint a rendelés szólt,*

*Elkuperodtak a sziklák közébe
Ujjacskáikat ajakukra téve.*

*A titokzatos Hang is hallgatott,
A Lélek, aki megárnnyékozott,*

*És néma volt még Ő is, az Egyetlen,
A szíved alatt élő Érthetetlen.*

*Mentél, magad, és nem sejtette senki
A titkot, amely a mindent belengi.*

*Erzsébet sem, a meghitt asszonytestvér,
Még az sem, aki árva tűzhelyednél*

*Virrasztja jöttöd, az Elgyűrűzött:
Hogy áldott vagy az asszonyok között.*

Sík Sándor

Ötven év az Úr szolgálatában

Templomunk idei búcsúját az teszi különösen ünnepélyessé, hogy július 4-én a féltizenegyes ünnepi szentmise egyben János atya aranymiséje is. És ez a jubileumi szentmise egyben búcsúzás is, *búcsúmise* tehát a szó mindenféle értelmében. János atya elfáradt az ötven éves szolgálatban, egészségi állapota meggyöngült. Karácsonykor betöltötte hetvenötödik évét, most búcsúzik tőlünk.

A sok emlékből, amit továbbra is őrizni fogunk róla, álljon itt néhány. János atya többször említette, hogy a Jézuska hozta őt szüleinek, hiszen december 24-én született. Palóc hazájában azon az estén ő volt az ajándék. Szeretetteljes, vallásos családi környezetben nőtt fel. Szívesen ministrált. Kisgyermekként répaszeletekkel játszott áldozást. Mai napig nagyon szereti a gyerekeket, akik hittanóra után többször kaptak tőle szenteletlen ostya-törmeléket, amivel azután ők is játszhattak paposat.

János atyát viszontagságos időkben, 1954-ben szentelték pappá. Elsőmisés szentképére Izaiástól választott idézetet: „Az Úr az én erőm.” Meg is őrizte az Úr hosszú éveken át. 1955-től '57-ig Újlakon volt káplán, további szolgálati helyei Esztergom, Bp.–Józsefváros, Hugyag és Mátraverebély–Szentkút voltak. 1984-ben az általa nagyon tisztelt Szűzanya visszavezette Újlakra.

25 éves papi jubileumára az „*Ubi caritas et amor*” jelmondatot választotta. Sokszor gyakorolta a szeretetet nemcsak a gyerekek, hanem szülei iránt is. Marika néni hittanóráival párhuzamosan ő a kísérő édesanyáknak tartott foglalkozást. Felejthetetlen az az 1986-os anyák napi ünnepség, melyre Sinkovits Imre és Gombos Kati színművészeket hívta meg, otthont adott templomunkban annak az előadásnak, melyet a két éve meghalt hatgyermekes édesapa, Láposy Tamás írt: „*A meg nem született gyermekek anyák napi köszöntője*” című oratóriumot zsúfolásig megtelt templomunkban megrendülten hallgattuk. Bizonyára sokan emlékszünk János atya szeretetteljes szavaira, melyekkel búcsúnk alkalmával köszöntötte a templomunkban megjelent kismamákat.

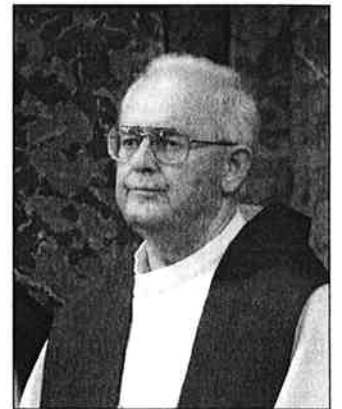
Kedves személyes élményem, amikor néhány éve három rám bízott kisunokával igyekeztem eleget tenni szentmise-hallgatási kötelezettségemnek. A kicsik egyre hátrább és hátrább húztak, kifelé a templomból. János atya éppen a gyóntatószékből jött ki, és segítőkészen így szólt: „Ilyenkor a templom előtt is érvényes a szentmise a nagymamának.” Így megkönnyebbülve onnan követtem tovább a misét.

Sok jó emlékünknél maradt a plébániai zárandoklatokról is, amelyekre lehetőség szerint János atya is elkísérte híveit. Együttes imák és kötetlen beszélgetések a buszon, ajándék képek, meghívás virslire vagy borra – mind kedves közösségi színlombok plébániánk életéből. És hányan tudnának még további színlombokat idefeszíteni! Gondolatban bizonyára meg is teszik. Búcsúzóul álljon itt most néhány sor abból a köszöntőből, mely János atya 75. születésnapjára jelent meg lapunkban Sz. J. tollából:

*Az Atya megáldjon
A Krisztus megtartson
Járjon közben érted
Szűz Mária szent asszony*

*Legyen mindig veled
Szentlélek ereje
Szívből ezt kívánja
Híveid serege. Amen.*

Keglevich Lászlóné

Miért van bezárva?

Kétéves Kincső unokámmal rövid látogatásra betértünk templomunkba. Az élénk, érdeklődő kislányt megragadta a sok újdonság. Amikor megálltunk hátul a lourdes-i szobornál, kerekre tárgult szemekkel kérdezte: Nagyi, a Szűz Mária ugye nagyon jó szokott lenni? – Igen, ő mindig nagyon jó – feleltem. – Akkor miért van bezárva? Nyissuk ki, én segítek, hogy ki tudjon jönni onnan. – Azt nem lehet – mondtam. – Azért nem lehet, hogy ne tudjon bemenni a farkas és a róka? – kereste a megoldást a csöppség. Nem ellenkeztem, hiszen egyelőre ez a használható magyarázat. Bővebbet majd ha nagyobb leszel, kicsi Kincső!

egy újlaki nagymama

Gyarmathy Dóra

Újlaki arcok

Sokan – így én magam is – inkább „új arcnak” tartanak, mint „újlaki arcnak”, hiszen csak pár hónapja ugrottam fejest a közösség életébe. (Igaz, akkor, azt hiszem, valahol a mély víz közelébe érkeztem...) Pedig itt születtem, és itt is nőttem fel. A Mátyás-hegyen és Újlakon. Itt kaptam gyerekkorom kisebb-nagyobb örömeit, ajándékait, kincseit: családomat, barátaimat, itt kereszteltek, itt voltam elsődöző és bérházas. Aztán már idősebb gyerekként kicsit messzebbre is elkerültem: a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen lettem – diplomám szerint – magyartanár és kommunikációs szakember. Eközben évekig írtam cikkeket sportújságíróként a Nemzeti Sportnak, dolgoztam az Egyetemi Televíziónál, négy évvel ezelőtt pedig átléptem a Magyar Rádió küszöbét. Azóta is itt dolgozom műsorvezetőként, szerkesztőként, riporterként.

A kitérők után és mellett jöttek az újabb újlaki ajándékok: hosszas unszolás után elmerészkedtem a Hit és Fény közösség Mécses csoportjának nyári táboraiba. Nem volt nehéz ott ragadni. Azóta is büszkén vallom: nekem olyan barátaim vannak, mint kevés embernek, értelmi sérült társainktól olyan kincseket kapunk, amik keveseknek adatnak meg. Időközben (látszólag) felnőttem, szüleim elköltöztek a környékről, de hogy ne maradjak egyedül, újabb „játszóházakat” kaptam: a Mákvirágok kopogtattak az ajtómon, és fogadtak maguk közé.

Nem kételkedtem benne sohasem, de ezek az ajándékaim újra és újra megerősítenek: Valaki kézen fogva vezet.

Újlaki szentek: Szent Anna

*Krisztus öreganyja, könyörögj érettünk,
Boldogságos Szűznek anyja, könyörögj érettünk,
Szent Joachim mátkája, könyörögj érettünk,
Szent József napa, könyörögj érettünk,
Noé bárkája, könyörögj érettünk,
Szövetség szekrénye, könyörögj érettünk...*

Eképpen kezdődik Szent Annának a barokk korban Esztergomban feljegyzett litániája, amely már önmagában is jelzi a szent népszerűségét. Pedig ez a népszerűség viszonylag későn kezdődött a nyugati egyházban, az 1000. év előtt csak egy-két itáliai freskóképek tanúskodik Anna tiszteletéről. Jóval korábban (IV-VI. század) templomot emeltek már tiszteletére Jeruzsálemben, a Bethesda-tó közelében, ahol Szűz Mária szülőházának helyét feltételezték. E templom fölszentelésének évfordulóját július 26-án tartották.

Az Anna név maga héberül könyörületet jelent. Ezt a nevet viseli az Ószövetségben Sámuel anyja (a magyar fordításban Hanna alakban, 1Sám 1-2), az Újszövetségben pedig Anna prófétaasszony (Lk 2,36kk.). Jézus Krisztus nagyanyjáról nem emlékezik meg a Szentírás. Róla csak apokrif hagyomány szól, elsőként az ún. *Jakab-előevangélium*, mely a II. században Egyiptomban keletkezett. Itt olvasható, hogy Joákim és Anna sokáig gyermektelenek voltak, de áldozataik és könyörgésük jutalmául Isten leánygyermekkel áldotta meg őket. Ők a gyermeket Máriának nevezték, és templomi szolgálatra szánták. Egyéves korában a főpapok megáldották ezen szavakkal:

A magasságok Istene tekintsen le erre a leánykára, áldja meg őt legfőbb áldásával, amelynél már nincsen nagyobb.

A középkor derekán, a második évezred elején a zarándoklatok és keresztes hadjáratok hatására megélnéült az érdeklődés a *humanitas Christi*, Krisztus embersége iránt. Fontossá vált Krisztus rokonsága, és ennek eredőjeként a nagyaanya, Szent Anna személye is. Ő egy legenda szerint a betlehemi Máthán pap leánya volt nővéreivel együtt. Míg Anna a galileai Joákimhoz, Mária és Szóbé betlehemi férfiakhoz mentek feleségül. Egyikük leánya Mária Szalómé, másikuké Erzsébet, Annáé pedig természetesen szűz Mária.

Szent Anna ünnepét már a középkorban is megülték, 1623-ban pedig XV. Gergely pápa parancsolt ünnepé tette. A barokk korban bensőségeesebbé vált a kultusz, középpontba került Anna anyasága. Megsokasodnak a régebbi eredetű ún. *mettertia* (németül *Anna Selbdritt*) ábrázolások, amelyeken a felszíni realitást elvetve, a hit igazságát jelképesen kifejezve Anna *harmadmagával*, a gyermek Máriával és a csecsemő Jézussal látható. Szent Annát tisztelik a családayák, különösen a szülés előtt állók, valamint a haldoklók, azon elképzelés alapján, hogy Annának könnyű halála volt, mert szemei még meglátták az Üdvözítőt. Bonyolultabb és költőibb a magyarázata, miért védőszentje Anna többek között az asztalosoknak és a bányászoknak: előbbieknél azért, mert az ő méhéből került napvilágra a 'frigynek szent szekrénye', utóbbiaknak azért, mert a bányászokhoz hasonlóan ő is rejtett kincset hozott a napvilágra: Máriát. (Nem véletlen, hogy a híres érchegegyeségi bányászvárost is *Annabergnek*, későgótikus csarnoktemplomát pedig *Annenkirchének* hívják.)

A Szent Anna-ábrázolások egyik gyakori változatán Anna könyvből oktatja, olvasni tanítja leányát, Máriát. Ezt a jelenetet látjuk templomunk Szent Anna-oltárképén is; hogy mire tanítja anya leányát, azt a tízparancsolat kötéláblái érzékeltetik. Anna mögött férje, Joachim áll, a csoport fölött lebegő galamb pedig a Szentlelket jelképezi és Jézus fogantatását elővételezi. Az oltár-építmény egyébként 1779-ben a budavári Nagyboldogasszony templomból került hozzánk, az ismeretlen mestertől származó festményt is erre az időre datálhatjuk.

Szentünk különös tiszteletét jelzi, hogy eleink külön napot szenteltek neki: a keddet. Korábban részint minden hónap első keddjét, részint az ünnepe előtti kilenc keddet – ezeket a pápák búcsúkiváltságokkal is ellátták –, később már minden kedd az ő ünnepe lett. Magyarázatot is találtak hozzá: Anna kedden született, kedden szülte Máriát és keddi napon halt meg; Bálint Sándor szerint a szegedi nép *Keddasszonynak* is nevezte. Kultuszát tanúsítja az üdvörténeti szerepét ősi-mágikus formában előadó, Erdélyi Zsuzsanna lejegyezte népi imádság: *Ég szülte földet, / Föld szülte fát, / Fa szülte ágát, / Ága szülte bimbáját, / Virágja szülte Szent Annát, / Szent Anna szülte Máriát, Mária szülte Krisztus Urunkat a világot megváltóját.*

Szaszovszky József

Pünkösöd Csíksomlyón

Újlak zarándokok élménybeszámolóiból, gondolataiból adunk közre egy csokorra való válogatást.

Csíkszereda utcáit és tereit pünkösöd napján ellepik a buszok és a szélrózsa minden irányából érkező zarándokok. Kora reggel óta vonulnak zászlók alatt a Csíki, és a Gyergyói medence, valamint a Gyimes völgyének számtalan falucskájából a keresztaljak hangos énekszóval és gyermeki alázattal énekelve:

Édesanyánk hozzád jöttünk, lángadozva, / mert szeretünk, óh Szűz Mária! / Hogy köszöntsünk, úgy mint egykor / Az Úr anyyala.

A hosszú Szék utca a Márton Áron Gimnáziumtól a kegytemplomig tart, ahol a Csík-somlyói Szűz várja árva székely népét és elcsángált gyermekeit fenségesen sugárzó hársfaszobor alakjában. Hosszú sorok kígyóznak az oltár két oldalán, hogy a szobor lábaihoz érintsék a Tolvajos tetőről hozott nyírfagallyat, vagy kendőiket, kalapjukat. Mert a kendő hitük szerint gyógyítani fog, a kalap megszünteti a fejfájást. A templomban régi, veretes énekek zengenek:

Van egy égi Anyám nékem, / Ki el nem hagy soha engem, / Neve: Mária. / Aki az én élettemnek / Vezérszillaga.

A Kis- és Nagysomlyó hegy közötti nyereghez tekervényes út vezet, több keresztalj a meredek keresztút – a Jézus hágó – felől közelíti meg a Salvator kápolnát, végigimádkozva annak stációit.

A nyereg aljában lévő, oltár fölé boruló *hármias halmot* Makovecz Imre álmotta oda; szinte eltörpül a többszázézes tömeg színes forgatagában. A sok templomi zászló díszes felirata hirdeti, ki honnan jött, felbukkan sok magyarországi város neve, Budapesttől Jászberényig, Pápától Miskolcig. De itt találkozik a világon szétszóródott magyarság is Németországtól Ausztráliáig. Az ének is ezt meséli:

Székelyudvarhelyi szállásunkról busszal mentünk a búcsúba. Az udvarhelyi keresztalja már pénteken elindult, hogy valahol a Tolvajos hágó körül éjszakázva érkezzen meg a helyszínre.

Több mint háromszázézer ember telepedett le a Kis- és Nagysomlyó közti nyeregben. Városok, községek számára külön parcellákat kerítettek el a rendezők. Mindenhol remekül lehetett látni és hallani. Gyönyörű népviseletbe öltözött csoportok emelték az ünnep fényét.

Visszafelé jövet is szépen, zárt csoportban vonult az udvarhelyi keresztalja, vidáman integetve nekünk, buszon ülőknek. Vasárnap háromnegyed hatkor érkeztek vissza, 170-en, főleg fiatalok. A szent Miklós templom dombja alján szép Krisztus-szobor áll, ez előtt fegyelmezetten megálltak, hat zászlójukat ünnepélyesen meghajtották, majd a szerpentinúton felvonultak a templomba. Itt már várták őket a többiek, köztük mi magunk is. A keresztalja letelepedett a szentélyben a földre, és elkezdődött a pünkösdi mise.

A zsúfolásig telt templomban gitárkísérettel szállt az ének (nagyon otthon éreztük magunkat!). A lelkesült és vidám hálaadó szentmise – pápai, magyar és székely himnusszal a végén – bő másfél óráig tartott. A továbbiakban pedig még sokáig folyt a beszélgetés, az élménybeszámoló a templom előtt – az 50 kilométeres gyaloglás után. *Fábray Móni és Pali*

Az erdélyiek öregje-fiatálja népviseletben, templomi zászlók alatt vett részt a pünkösdi búcsún. Vasárnap reggel, a hét órai szentmise után volt a távolabbi falvakból érkezett zarándokok búcsúztatása. Közösségenként megálltak a templommal szemben, a férfiak előre döntötték a zászlót, a pap megáldotta és útnak indította őket. Az erős férfiak is könnyeiket nyelték, az asszonyok pityeregtek, aztán gyalog nekivágtak az útnak. Szívszorító látvány. *Kocsis Kati*

Messze földről hozzád jöttünk, / hogy mi Téged köszönt-sünk, / Somlyói Virág, / Áldd meg szegény, hú népedet, / kegyes Asszonyoság.

A szentmise áhítata rátelepszik a hatalmas tömegre, egy szívvel zengik az énekeket, mondják az imákat. A levonulás is például rendben zajlik, s a kiürült nyeregbe visszapillantva nem lehet szememet látni, egy öreg székely büszkén megjegyze: itt keresztények jártak.

Hat órakor Csobotfalván a Szent Péter templomban csángó mise kezdődik. A tömeg tömbbé merevedve betölti a templom minden zugát, a fejkendős asszonyok és a kemény vonású férfiak elnyújtott hangon éneklék a székelyek valódi himnuszt:

Vándor fecske sebes szárnyát, vándor legény vándor botját, vándor székely reménységét, Jézus áldd meg Erdély népét!

Gergely István fiatal pap a mise végén szamba veszi az eljöttöket: 25 csángó falut sorol fel. A jelenlévők gyermeki örömmel nyújtják kezüket falujuk hallatán, jelezve, hányan jöttek el a *Babba Máriához*.

A somlyói templomban este 9-kor kezdődik a virrasztás ájtatos imákkal, ősi énekekkel. A zsúfolásig megtelt templomban sok fáradt zarándokot nyom el az álom, pár család a földre terített takaróján alszik a rózsafűzér sorjázó üdvözlégeinek hangja mellett. Hajnalban aztán hosszú sorok indultak a Salvator kápolnához, hogy lássák a napfelkeltét. Idén borongós idő volt, a Nap még a felhők mögöl sem sejtett át. Hogy ez az ősi rítus miként kapcsolódik pünkösödhöz azt egy csángó mondás alapján értettem meg: a *Szent Lélek a Napba tetszik.* *Udvardy László*

A Rózsák terei hívekhez csatlakozva vettem részt már másodízben a csíksomlyói búcsún. Arad és Máriaradna után egy kis baleset miatt csak késő este értünk Dévára, ahol elemilámpa fényénél horttuk be Csaba atya árvaházába a magunkkal vitt rengeteg ajándékot (ruhát, könyvet, iskolaszert, számítógépet, játékot stb.). Hálás köszönet illeti János atyát, aki velem és a külön utazó Harmat családdal is sok-sok könyvet küldött az otthonnak.

Gyulafehérváron szentmisén vettünk részt, Petőfi emlékét idézve sétáltunk a napsütötte „ékszerdobozban”, Segesvárott. Másnap, szombaton, kétórás gyaloglás után értünk a hegyenyereghez, ahol az ünnepi szentmise főcelebránsa Erdő Péter bíboros, Magyarország primása volt. A Szentatya különleges apostoli áldását küldte a négyszázézer főre becsült zarándok-seregére. Találkoztam köztük olyan újlakiakkal, akikkel egy héttel korábban együtt jártunk Máriacellben.

A búcsú utáni sok élmény közül kiemelkedett a 140 tagú Szentegyházi Gyermekefilharmónia koncertje. A végén felállva, a gyerekekkel együtt énekeltek az erdélyi himnuszt. Szem nem maradt szárazon. *Mártonné Raisz Udikő*

Nem először jártam a csíksomlyói búcsún. Sok vita, kérdés, aggodalom kíséri: hogy nem elég bensőséges, túl nagy a tömeg, elvész a lényeg; inkább nemzeti, mint egyházi megmozdulás... Mindez akár igaz is lehet. Úgy gondolom, a dolog főként rajtunk, résztvevőkön múlik. A mi lelkületünkön, hogy mennyire igyekszünk a Lényegre, az Úrra, a Szentlélek eljövételére, a szentmisére, az ünnepre figyelni. Készülni kell rá, előre, lélekben. Ha valaki csak úgy „belecsöppen”, könnyen lehetnek rossz élményei. De ha előre fölkészül a tömegre, a zibvásárra, a figyelmetlenekre, a várható zavaró körülményekre, ha jól felkészíti a szívét, nagyon szép élményekben lehet része. *Szaszowszky Eszter*

Nekünk ilyen nagymamánk van!

„Amikor eljön hozzánk, a végtelenségig mesél, olvas nekünk, beszélget és játszik velünk. A végtelenségig lehetne sorolni, hogy mi mindent megtesz értünk. Én nagyon szeretem.

Gondolom, a többi unokája ugyanígy érez iránta” – írja egy kislány, akinek újlaki nagymamája van. Most, amikor július 26-án Szent Anára, a nagymamák védőszentjére emlékezünk, itt a legalkalmasabb pillanat, hogy megálljunk pár emberi szóra ebben a hideg, huzatos, hazug forgatagban, ami a magyar közélet, és melegedjünk kicsit annál a tűznél, amelyet szeretetből raknak meg nap mint nap egy nagy család tagjai, s amelynél éppen az újlaki nagy a tűzmester. Az ő Pusztaszeri úti lakása a fészek, ahová vissza-visszarepülnek a fiókák: a négy fiú feleségestől és gyermekeik, a tizenegy unoka.

Mária, akit bizalmas barátai Nausiként ismernek, 34 éve él Újlakon, ahol öt gyermeket nevelt föl élete párjával a kétszobás lakásban: a két ikertestvért, Pált és Györgyöt, majd Zsoltot és Tibort, s együtt ápolták és dédelgették születésétől beteg kishúgukat, aki 1990-ben örökre elköltözött tőlük. Aztán a szép, de nehéz évek után egy még kegyetlenebb is jött, amikor édesapja is követte a drága emlékü Klárikát.

De jó visszagondolni rá, hogy a nagyik ekkor bekapcsolódott az Újlaki Hangok szerkesztésébe, versekkel lepte meg az olvasókat, és még költőibbek lettek prózai írásai. Gondoskodó szeretettel írt unokáiról, akik ugyancsak nagy szeretettel beszéltek a nagyiról, amikor az anyagot gyűjtöttük e rendhagyó portréhoz. Külön cikket érdemelne, hogy az egész családnak ő szervezi meg a karácsonyokat, hogy rendszeresen rejt a csemeték párnája alá valami kis ajándékot... Máskor pedig, amikor rossz fát tesznek a tűzre, s más nagyik talán ideges és kiabál, ő csendesen megjegyzi, hogy bizonyos benne: úgyis meghallják Jézus szavát, és keresztényi lélekkel mennek tovább az úton. Sok-sok órán át süt-főz-mosogat az unokákra és

– a Gondviselésnek hála – kilencvenen túli szüleire. Mégis szakít időt az írásra is, meg a szerkesztőségi ülésre, hiszen ott éppúgy segíteni akar, mint a családban.

Bernáttal (7) egyidős Zsolt kisfia, Sámuel, 'az Isten ajándéka'. Tiboréknál a legkisebb Janka (5), Paliéknál pedig a picikincses (2) mellé most van érkezőben a kistestvér.

Egy pusztaszeri életrajznál azonban többet mond el néhány könnycsepp, amit a nagyik elmorzsoló újságírás közben, mert hogy a családi gondokat-bánatokat sem hallgatja el az öröme mellett. És még többet tudunk meg egy-egy mondatból, amit az unokák elcsicseregtek... Mint például azt az esetet, amikor Nausi-nagyik Mikulás-szerepre készülve hetekig próbálgatta, elég férfias lesz-e a hangja a szakáll mögött... Derűs szeretet, bájos humor lengi át Dr. Keglevich Lászlóné minden kis igaz történetét, amit újlaki nagymamaként megél és leír: valójában ezekből ismerhetjük meg, ezek mutatják, mit köszönhetnek neki az unokák. Születésnapjait és nagymama-napi köszöntőnk végére saját írásából kölcsönzünk egy szép gondolatot: „Isten végtelen kegyelméből élünk és használhatjuk fel a nekünk kiszabott időt jóra és sajnos rosszra egyaránt. Megköszönem Istennek nyitott szívű unokáimat, azt, hogy segítségükkel is tudatosíthatom magamban: „az okos ember leméri magában az idő értékét és fontosságát” (Préd 8,5)”. Eleendő időt kívánunk, Nagymama!

Kocsis Éva

Jótekonysági est

Ismét fergeteges estének lehettünk tanúi, színes műsorszámokkal, nagyszerű előadókkal. A humor, a jókedv most sem hiányzott. Az immár hagyománnyá vált műsoros estét ismét sekrestyésünk, Pozsgai István szervezte. Vidám konferálásait viccekkel, ismert dalokkal fűszerezte, de nem hiányzott a tánc, sőt, még a piruett sem. Teljességre nem törekedett, egy kis ízelítő a műsorszámokból:

A nyitó jelenet egy újabb Hacsek és Sajó volt, Koncz Ádám és Pozsgai Attila előadásában. Ezután megtudhattuk, hogyan lehet egy fogorvost megszelídíteni: Kocsis Ádám tette ezt Molnár Gáborral. Két elszánt fiatalember (Havasi Gergő és Udvargy Gergő) mindenáron „sötétségmérőt” akart beszerezni egy úriember (Ivicsics Matyi) lakásába. A már ismert „házaspár” (Havasi Ildi és Szakolczai Ricsi) zsémbelődése a házaselet örömeibe engedett betekintést. Bemutatásra került Karinthy: *Magyarázom a bizonyítványomat* című műve is, Kocsis Ádám és Pozsgai István nagyszerű alakításban.

A vidám darabok mellett, verses és zenés műsorokat is hallhattunk. A vers- és prózamondó műfajban Gál Piroska, Falussy Anna, Szaszovszky József és Fábry Pál léptek fel. A zenés műsorszámokban megszólalt hegedű, gitár és dob is. Sönfeld Matyi egyszerre játszott gitáron és szájharmonikán bravúros módon. Keglevich Eszter idén is hegedült, játéka évről évre érettebb. A fiú-kvartett (Ivicsics Matyi, Koncz Ádám, Sönfeld Matyi, Szabó Szeveren) angol dalt énekelt szép, tiszta hangon. Plébániánk ifjúságából egész kis kórus állt ki a színpadra megenyhített verseket énekelni.

A műsor közti szünetben sem naatkoztunk. A szervezők gondoskodtak lelki, szellemi és testi táplálékról is. János atya a Szent Margit teremben a Mertz Éva által elkészített gyönyörű üvegablakokat áldotta meg, melyek kedves szentünk, Margit életéből ábrázolnak jeleneteket. A pincében a műsor mellett művészeti kiállítás is várt bennünket: Mertz Éva képei és grafikái, Schmatz Mari-ka festményei, Rácz Gábor tűzzománc-képei, Sólyom László újlaki fotói és Hermann János barackmag-faragványai.

Biztos vagyok benne, hogy a rendezvény minden jelenlévőnek felhőtlen kikapcsolódást nyújtott. Köszönet érte a szervezőknek és a szereplőknek! Reméljük, lesz folytatás!

Sütőri Ágnes

A közönség negyvenezer forintos adományából fiataljaink nyári táborozását támogatjuk. A szerk.

Családi események

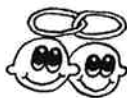
Megszületett: április 12-én Kozek András és Mihályi Lilla negyedik gyermeke, Lelle Anna, június 2-án Pozsgai Attila és Gyarmati Renáta első gyermeke, Dorottya, aki sekrestyésünk, Pozsgai István unokája, 3-án Szathury Ákos és Ruszthi Nóra negyedik gyermeke, Csaba, 18-án Fehér Miklós és Kenyeres Viktória második gyermeke, Kinga, 23-án Márialigeti Bence és Vajnai Krisztina harmadik gyermeke, Áron, 25-én Takács György és Rozsnyói Éva első gyermeke, Emma.

A keresztség szentségében részesült: június 12-én Horváth Hanna, 20-án Simon Réka és Kozek Lelle Anna, 26-án Mezei Laura.

Örök hűséget esküdött egymásnak:

június 12-én Fülöp Csaba és Vencei Kinga, 19-én Mihálszki Zsolt és Vinkovics Zsuzsanna.

Halottaink:

Dr.Tóth Jánosné (68), Ócsvár Rezsőné (99), Bíró Béla (57), Piski Jenőné (75), Nagy Károlyné (78).

Érettségizőink: Nagy Áron, Ország Miklós, Smaraglay Zombor.

György atyáért imádkoztunk június 14-én, szentelése 35. évfordulójának előestéjén. Isten bőséges áldását kérjük további szolgálatára.

Egy apa imája

Történt egyszer, hogy valahol éppen imádkozott. Mikor befejezte, egyik tanítványa kérte: „Uram, taníts meg minket imádkozni...” (Lk 11,1)

Uram!

Szükségem van a Te különös gondoskodásodra.

Amint földi atyád, József, úgy én is teljesíteni akarom Isten akaratát, még ha nem is mindig érthetem meg.

Tégy engem szeliddé és önzetlenné a családomról és a gyermekeimről való gondoskodásban;

segíts, hogy vezessem őket a fáradozások és a gondok közepette, ennek az életnek az örömei és csodái között.

Mennyei Atyámhoz hasonlóan, tégy engem erőssé a szeretetben és a megbocsátásban azokért, akiket gondjaimra bízál.

Senki sem teljesítheti ezeket igazán helyesen, Uram,

a Te állandó segítséged és végtelen irgalmad nélkül.

Legyél mindig velem, és engedd, hogy hozzád juthassak a mennybe, egész családommal együtt. Amen.

a fenti imát Ráday Lóránt küldte be szerkesztőségünknek

Csúcs és forrás

Eucharisztia és az egyházi közösség címmel tartott előadást Anzelm atya az Úr szent testének és vérének ünnepe előtti pénteken. A fiatal professzor premontrai szerzetes; rendje az Oltáriszentség tiszteletét középpontba állító adoráló rend. Az előadás további aktualitását adta két új hivatalos vatikáni irat, az „Ecclesia de Eucharistia” enciklika, és a „Redemptionis Sacramentum” instrukció megjelenése (utóbbi magyarul még nem olvasható).

Néhány megragadó imádságos gondolat az előadásból:

– Eucharisztia: a szó hálaadást, áldozatot, szövetséget jelent. Azért adunk hálát, mert örömet kaptunk Istentől. Jézus Krisztus áldozata helyreállítja kapcsolatunkat Istennel, és létrejön egy új szövetség.

– Kenyértörés: kiemeli a szentmisét az időből; benne van a szenvedés teljessége, a megváltás órája. „Íme, az Isten Báránya...” – ebben már ott a megváltott ember. A kenyértörésben megáll az idő.

– Az áldozáskor kimondott Ámen: nem pusztán hitvallás, hanem azonosulás Jézus Krisztussal. Kifejezem, hogy az Oltáriszentség teljesen átalakít. A szentáldozás egységet teremt, építi a közösséget.

– Amikor magunkhoz vesszük Krisztust, akkor Ő is magához vesz bennünket. „Maradjatok meg bennem, és én megmaradok tibenetek.” Az Oltáriszentség vétele fölemel. Ő életem meghatározója.

– Az Újszövetség népe szentséggé válik, mert sajátos befogadója a Szentnek. Az a küldetésünk, hogy megszenteljük környezetünket.

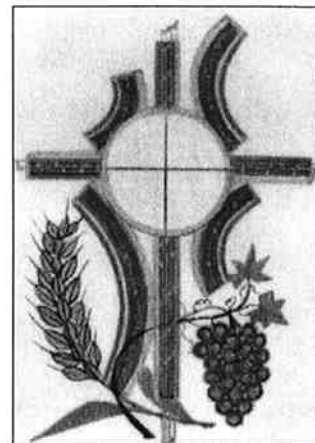
– A pap: Jézus Krisztussal személyi egységben mutatja be az áldozatot; általa épül az egész közösség. „A pap ajkát és hangját Jézus Krisztus rendelkezésére bocsátja.” (II. János Pál pápa).

– Az Egyház az Eucharisziából él. Küldetésünk Belőle fakad. A napi szentáldozás megerősít Jézus Krisztusban. Jézus Krisztus valóságosan és állandó jelleggel jelen van Egyházában, jelen van életünkben.

– Az Eucharisztia ünneplésének szépsége kifejezi, hogy komolyan megéljük meghívottságunkat. Mindenki a legtökéletesebbet viszi Istennek. A közös hit megmutatkozik a kenyértörésben, amely kifejezi és építi az egységet.

Örömmel köszönjük meg az Úrnak, hogy a mi hitünket is erősítette a fiatal szerzetes professzor elmélkedő előadása, mely tanúságtevő vallomás volt a Legméltóságosabb Oltáriszentségről.

Tarján Mária

Képviselőtestületünk legutóbbi üléséről

Június 10-én este János atya búcsúszavaival kezdődött a gyűlés, aki nyugdíjazása miatt – valószínűleg a nyár folyamán – elhagyja Újlakot. Megköszönte mindannyiunk munkáját és meghívta a testület tagjait a július 4-én, búcsúünnepünkkor tartandó aranymiséjére.

Ezután templomunk restaurálásának folytatását tárgyaltuk meg műszaki és gazdasági szempontból. A képviselőtestület egyhangúlag támogatja, hogy ebben az évben a még hátralevő két ablakot cseréltessük ki, és a templomhajó harmadik szektorát festessük ki. Ezeknek a munkáknak az anyagi fedezete az alapítvány számlájára eddig befolyt összeg, a II. kerületi önkormányzat támogatása, valamint továbbra is számítunk a hívek nagylelkű felajánlásaira: a második vasárnapi perselygyűjtésre és további alapítványi befizetésekre.

Templomunk renoválási munkái mellett gondolnunk kell a plébániaépület és a hittantermek épületének karbantartására, felújítására is. Ez is jelentős költség, a műszaki tervezéssel a testület műszaki csoportját bíztuk meg, az anyagi támogatásra pályázatot nyújtottunk be.

A következő napirendi pont keretében beszámolókat hangzottak el a közelmúltban lezajlott missziós hétről, a máriacelli zarándokltról, a csíksomlyói búcsúról (ld. írásainkat a 3. oldalon), és a nyári táborozási költségek hozzájárulásaként megrendezett jótékonyági estről (ld. cikkünket a 4. oldalon). A beszámolókat után az előttünk álló eseményekről beszéltünk: a napközivel és búcsúünnepünkkel kapcsolatos teendőkről.

Az aktuális információkból megtudtuk, hogy az Újlak Karitasz négy új állandó munkatárnak örülhet, viszont szomorúan vettük tudomásul, hogy sekrestyésünk, Pozsgai István augusztustól nem tudja vállalni a munkát.

Az ülés végén világi elnökünk, Fejérdy Tamás köszönte meg a testület nevében János atya újlaki szolgálatát, majd agapé mellett, János atyával beszélgetve fejeztük be a gyűlést.

H. Z. E.

Egyházközségünk rendszeres programjai

Nyári miserend:

hétköznap: 6³⁰, 18⁰⁰
szombat: 6³⁰, 19⁰⁰
vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 19⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt és elején.

Szentségimádás: minden csütörtökön és első szombaton az esti misék után.

Zsolozsma: kedd és péntek 7; vasárnap 18³⁰

Szent István kápolna miserendje:

hétköznap: 17³⁰; vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰

Margitszigeti kápolna miserendje:

vasárnap 11⁴⁵

Évzáró a nyugdíjasoknál

Hosszú hetek óta alig-alig volt kellemes, szabadban tölthető idő. Ezért szorongva vártuk június 8-át, Medárd napját, ugyanis erre a napra tettük az évzáró találkozót, melyet tagtársunk, Elvira meseszép kertjében tartottunk meg. E napra terveztük az elmaradt valamint a nyár folyamán esedékes névnapok ünnepeltjeinek köszöntését is.

Nagy sürgés-forgás előzte meg az ünnepeket, mindenki valami különös süteménnyel, szörppel készült meglepni a csoportot, ami teljes mértékben sikerült. Kegyes volt hozzánk a jó Isten is: a nap tündökölt, az ég valószínűtlenül kék volt és csodás rózsák közt élvezte fogyasztottuk el a finomságokat.

Énekekkel és versekkel köszöntöttük az ünnepeket. Nem beszélünk össze, de együttgondolkodásunkra jellemző, hogy Sik Sándor és Kosztolányi Dezső verseiből választottunk mindannyian.

Megköszöntük Máriának a velünk töltött kedves és tanulságos évet, és kértük a jó Istent, tartsa meg körülünkben még sokáig őt erőben, egészségben, jó kedélyben.

Szeretném mindenki nevében megköszönni János atyáknak, hogy egész évben helyet adott nekünk és figyelemmel kísérte összejöveteleinket, ami számunkra kellemes időtöltés, Mária számára pedig szorgos munka is volt. Nem is kevés, hiszen öreg fejekbe kellett friss tudást önteni. Hála és köszönet mindkettőjüknek. Kellemes nyarat és boldog unokázást kívánok mindenkinek!

(Egyébként ez a nap mindenképp emlékezetes lesz a világban, mert 122 év után ekkor vonult el a Vénusz a Nap előtt, legközelebb ilyen 122 év múlva lesz.) *Hazadi Sándorné*

Júliusi naptár

- 2. P. **Sarlós Boldogasszony**
az esti szentmise után hangverseny
- 3. Szo. **Szent Tamás apostol**
- 4. V. **Templomunk búcsúünnepé, János atya aranymiséje**
- 11. V. **Szent Benedek, Európa fővédőszentje**
- 15. Cs. **Szent Bonaventura**
- 16. P. **Kármelhegyi Boldogasszony**
- 22. Cs. **Szent Mária Magdolna**
- 23. P. **Szent Brigitta, Európa társvédőszentje**
- 24. Szo. **Árpádházi Szent Kinga**
- 26. H. **Szent Joákim és Szent Anna**
- 29. Cs. **Szent Márta**
- 31. Szo. **Loyolai Szent Ignác**

Hírek, hirdetések

- A nyári szabadságok idején, július hónapban két héten át Albert Imre gyimesbükki plébános segíti szolgálatával templomunkat.
- Nyári lelkipolyakorlatos programok bő kínálatát találjuk meg a templomi hirdető-táblákon.
- Máricelli zarándokaink egy csoportja június 25-én, pénteken megtekintette a Kiscelli Múzeum máriacelli kiállítását, majd a plébánián együtt megnézte Kemény Gábor videofilmjét és Íljas Dóra digitális fényképeit az útról. A Graz-Süd-i plébániai lap legújabb számának címlapján az újlaki zarándokcsoport látható; a lap több cikket is közöl a zarándoklatról ill. vendégeskedésünkről.

Könyvtárunk újdonságaiból

Teológia:

- ☞ Scheffczyk, Leo – Zigenaus, Anton: *Mária az üdvtörténetben, az első magyar nyelvű mariológia*
- ☞ Beinert, Wolfgang: *A katolikus dogmatika lexikona, ABC-sorrendben mutatja be a katolikus hitigazságokat*
- ☞ Ladocsi Gáspár: *A Jézus Krisztus jelenség a gnosztikus irodalomban, aktuális téma ma, a gnosztikus New Age mozgalom terjedésekor*
- ☞ Szuromi Szabolcs Anzelm: *Bevezetés a katolikus hit rendszerébe, katekizmusként is jól használható tankönyv*

Történelem

- ☞ Blet, Pierre: *XII. Piusz és a második világháború, vatikáni dokumentumok alapján mutatja be a történelmi valóságot*
- ☞ Morus Tamás: *Erősítő párbeszéd balsors idején, Magyarország Mohács utáni történetével foglalkozik; magyarul most jelent meg először!*
- ☞ Sári Pál: *Keresztrefeszítés az ókorban, történelmi, szépirodalmi és jogi forrásokat rendszerező könyv a szörnyű ókori kivégzési módról*

Életrajz

- ☞ Nigg, Walter: *Assisi Szent Ferenc, hogyan tekintünk erre a különös emberre, és mi újat mondott?*

Lelkiség, elmélkedés

- ☞ Híd az égbe – a világ legszebb imái, zsoltárok, őskeresztény fohászok, középkori himnuszok, szentek imái az ókortól napjainkig
- ☞ Erasmus, Rotterdami: *A keresztény özvegy, a Szentírás és az egyház-atyák művein keresztül mutatja be a keresztény özvegyhez méltó életet*
- ☞ Bello, Tonino: *Korunk asszonya, Mária, Szűzanyánk hétköznapijai – biblikus alapokon*

És még sok más könyvvel is várja az olvasókat *Tarján Mária* könyvtáros

Postánkból

A mérleg nyelve az Isten! Jókai Anna író nő gyönyörű gondolata ez! Nagyon jó, mindenkinek szóló előadást hallottunk május 27-én este a zsúfolásig megtelt Szent István hittanteremben. Kicsikről, nagyokról, fiatalokról, öregekről, hazaszeretetről és mind ehhez kapcsolódva Isten szeretetéről! Örülök, hogy sokan hallottuk e lélekemelő szavakat. S itt egy kis részletet idéznék az „Ima Magyarorszáért” c. verséből:

„Öregisten Nagyisten / erősíts a hitben, / hogy ami késik / azért el nem múlik / él még a Te nyájad / bárha szőre hullik.”

Polgár Ferencné

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasiné Zentai Edit, dr. Keglevich Lászlóné, dr. Koncsosné Jobbágy Éva, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felélős kiadó: Mester János